

Underofficerernes Stilling, gør man det ikke alene derved, at man giver dem mere Løn, men man gør det i Særdeleshed derved, at man giver dem en Stilling, som berettiger dem til at staa lige saa højt i Samfundet som alle andre, saaledes at de faa den samme Agtelse for sig selv, som alle vi andre i Virkeligheden have.

Jeg skal forlade dette og gaa over til at omtale nogle af de Ytringer, der ere faldne i politisk Henseende fra de forskellige, der have talt her i Salen. Jeg skal først tillade mig at omtale noget af, hvad der er blevet fremsat fra Højres Side. Jeg vil ikke kalde de Herrer Højremænd, der have talt, for Basuner, for det maa man ikke. Jeg kan heller ikke indrømme, at de have optraadt som Basuner. Jeg har ikke opfattet dem hverken som Dommegsbasuner eller som den Slags Basuner, der fik Jerichos Mure til at falde sammen. Jeg har snarere opfattet Forholdet, som om de allesammen ville spille første Violin. Det er ikke en absolut fornøjelig Koncert at høre saadan en halv Snes første Violiner alene, og jeg paastaar, at naar de ikke have anden Instrumentation at møde op med, er det ingen Nytte til at spille op med den Slags Fanfarer, som de have spillet op med her. Jeg tror hellere, de maa holde sig til Variationer over gamle kendte Themaer som f. Eks.: „Ach du lieber Augustin“. Det er noget, der egner sig for Violiner. Jeg har hørt det forskellige Gange, og det gør sig godt. Naar de fik det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) til at dirigere, tror jeg, der vilde komme den rette Klangfarve over saadan en Koncert.

Jeg vil gerne sige et Par Ord til det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen). Jeg vil ikke fornærme det ærede Medlem ved at spørge ham, om han er rigtig rask — det skal man ikke — men jeg vil sige et Par Ord i Anledning af, at han saa stærkt har villet hævde: Taushed, medens Retten sidder. Jeg er nemlig ikke enig med ham, naar han anvender dette paa Forsvarskommissionen. Jeg kan for det første ikke indrømme, at Forsvarskommissionen er nogen Ret, det er ikke nogen Domstol; den undersøger en Sag, men den skal ikke dømme i Sagen. Det er Vælgerne her i Landet, der skulle dømme i det Spørgsmaal. Og jeg vil i alt Fald for mit Vedkommende haabe, at de have Ret, der have ment, at Vælgerne her i Landet ville faa Lejlighed til at dømme i denne Sag, inden den endelige Afgørelse skal træffes i Rigsdagen. Jeg kan derfor ikke være enig

med det ærede Medlem, naar han siger: Taushed, medens Retten sidder. Det er muligt, at de have Ret, som sige, at det laa som en Forudsætning i det, der blev talt og sagt, dengang Forsvarskommissionen blev nedsat. Men jeg vil tillige have Lov til at sige, at har det været en Forudsætning den Gang, er denne Forudsætning bleven brudt. Jeg mener, at den er bleven brudt fra den højtærede Krigsministers Side; han har ikke overholdt det Ord: Taushed, medens Retten sidder, og at vi saa have ment, at vi vare nødte til for vort Vedkommende, naar Vægtskaalene skulde staa nogenlunde lige, at plædere Sagen fra vort Standpunkt, det mener jeg ikke, at der er noget at sige til.

Jeg skal dernæst fremsætte et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger). Jeg hørte det ærede Medlem fra Kellerup (Jensen-Knudstrup) sige, at hans Anretning var fin. Jeg vilde ikke bruge det Udtryk. Jeg mener, at der kan være lige saa mange Udtryk at vælge mellem, naar man vil bedømme det ærede Medlems Anretning, som der i Virkeligheden findes Nuancer mellem fin og storsnudet. Jeg vil sige, at jeg for mit Vedkommende, dersom jeg skulde bruge det Udtryk, jeg fandt passende, rimeligvis vilde anvende et Udtryk, som findes i sidste Halvdel og maaske meget nær hen imod Slutningen. Det ærede Medlem mente, at jeg havde ydmyget mig, dengang jeg i Sommer tog ned til Højrup for at høre Konseilspræsidenten tale ved sit Vælgermøde. Jeg tror ikke, det ærede Medlem staa sig ved at tale om, hvad det vil sige at ydmyge sig. Det ved man indenfor det Parti, som det ærede Medlem tilhører, saa udmærket godt i disse Dage. Det ærede Medlem kan forhøre sig hos det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen), der vil han kunne faa Besked om, hvad det vil sige at ydmyge sig. For Resten kan han godt holde sig til sine Partifæller i det hele taget, thi har det været en Ydmygelse for det ærede Medlem for Hillerød at afgive den meget omtalte Erklæring, finder jeg, at det er en ikke mindre Ydmygelse for et Parti, at det til Trods for en saadan Erklæring maa stille sig tilfreds med at kunne vælge den Mand, som afgiver en saadan Erklæring, til sin Tillidsmand, saa jeg tror i Virkeligheden ikke, man fra den Side skal tale for meget om, at andre Medlemmer have ydmyget sig. I alt Fald kan jeg ikke se, at der for mig har været den allerringeste Ydmygelse i at tage ned og